

TELESNA KULTURA – TELESNA

Motor mi pomeni vse

Če človek pri svojih trinajstih letih prvič sede na motor, če ga vonj po gorivu tako omami, da se mu zapiše za celo življenje in če mu hitrost pomeni več kot življenje samo, potem se prav gotovo zapiše dirkam. Boris Bajec je bil svoji okolici znan po tem, da je že pri trinajstih divjal okoli s svojim kolesom s pomožnim motorjem. Leta je bil takrat namreč edini, ki ga je lahko vozil brez izpitja. Seveda pa ga je že takrat temeljito predelal. Ko je dobil prvi pravi moped, se je spet takoj lotil dela. Niso mu zadostovali leštiri predstave v pridaj je še peto. S takimi motorji se je pojavil tudi na prvih dirkah in leta 1972 na cestnohitrostni dirki, ki jo je v počasitev prvega maja organizirala Iskra, kjer se je Boris izucil za elektromehanika. Vendar je čutil, da to še ni tisto pravo. Vključil se je v avtomoto društvo Kranj in pričel redno tekmovati v speedwayu, motokrosu, na rallyjih in v spretostnih vožnjah. Takrat je tudi kupil nov motor Tomos D-6 in povsem sam je iz njega napravil »specijalko«, s katero je bolj ali manj redno zmagoval. Sam pravi, da še ni imel pravega znanja o tehniki vožnje, motor pa je bil tudi vse prej kot dober in večkrat se je oglasil v Tomosu s prošnjo, da bi mu pomagali. Takrat je za Tomos vozil Adrijan Bernetič in v svoji kategoriji ni imel resnega tekmecka. Boris pa s svojimi fizičnimi lastnostmi ni bil primeren za kategorijo 50 kubičnih centimetrov. Rekli

bličnih centimetrov. Leta 1975 je s svojo Yamaho (tudi to je kupil povsem sam brez kakršnekoli pomoči in ga je stala tudi sto novih tisočakov) zasedel drugo mesto, leta kasneje je bil četrtni, že letos pa je tudi v tej kategoriji državni prvak.

»Z Yamaho sem imel več težav, saj sem moral zaradi okvare velikokrat odstopiti tik pred ciljem, toda letos ni zatajila in naslov je moj.«

Dirke so izredno drag šport. Kako si lahko privošči takšne stroške? Mar ti klub ne pomaga?

»V klubu za motorno dirko niso preveč zainteresirani, saj se večina bolj zanima za avtomobilizem. Najprej sem dirkal za AMD Škofja Loka, nato nekaj časa za Dinamo iz Zagreba, lani pa sem se priključil AMD Kranj. Stroški so res veliki in jih krijem le z zmagami. Če zmagam, dobim od kluba nagrado znesku dva nova tisočaka. Ker pa vozim v dveh kategorijah, mi pri dveh zmagah odobjejo 50 odstotkov od ene zmage. Naj npr. navedem dirko v Kavadarcih: 2.800 din sem imel stroškov, za zmago v obeh kategorijah pa sem dobil 3.300 din nagrade. Če bi v eni dirki moral odstopiti zaradi okvare ali pa če mi ne bi uspelo zmagati, bi imel 1800 din izgube. Z motorji je pa tako: Vse, kar dobim, vložim vanje. Dolgo časa sem zbiral denar za prvi motor, saj je bil tedaj zame precej drag, za drugega pa je bilo že malce lažje. Če bi mi motorji ne po-

Kako pa se kondicijo pripravlja na dirke, saj je to, čeprav ni videti, dokaj naporen šport?

»Najboljši način za nabiranje kondicije za vožnjo z motorjem je — vožnja z motorjem. Dosti se sicer vozim z avtom, ker imam takšno službo, toda veliko raje se peljem z motorjem in prav vsak trenutek izkoristim za to. Sedaj, ko je precej hladno, sem se malce odpovedal, zato pa precej smučam in drsam.«

Kaj pa poškodbe?

»O tem raje ne razmisljam, kajti če bi, bi najbrž ne dirkal. Nekajkrat sem sicer res že padel, toda brez hujših posledic. Sem pa zaradi nekega padca preživel nekaj časa tudi v bolnišnici, vendor je bila to »privatna« vožnja in z dirkami ni imela nikakršne zvezne.«

Znanka, ki spremlja vse njegove dirke in je več ob stezi, pravi, da resnično uživa ob njegovi vožnji, saj voziti tehnično dovršeno, precej pa da jo skrbi, če ga bo po dveh ali treh krogih ni. Takrat upa, da je odstopil zaradi okvare in da se ni zgodiло nič hujšega. Jo pa klubu temu precej stine pri srcu!

Redno si zaposlen, športu pa posvečas prececa časa in najbrž tudi izostaš z dela. Kako gledajo tvoje delovni kolegi na twoje športno delovanje?

»Zaposlen sem v servisu Slobode iz Čačka in omogočil mi prav vse, da

SREBRNI JUBILEJ

V sredo 23. novembra je TVD Partizan Zelena jama slavil 25-letnico svojega obstoja in delovanja. Na slavnostnem občinem zboru so navzoči z zanimanjem poslušali predsednikovo jubilejno poročilo, si začrtali delo za naprej, razrešili prejšnje in izvolili nove organe društva ter podelili več priznanj ob društvenem jubileju.

Tri dni zatem so na slavnostni akademiji pokazali svoje dosežke in se pridružili prireditvam za dan republike.

Draško Jovičević (NTK Kajuh-Slovan) je poskrbel za največe presečenje občinskega prvenstva v namiznem tenisu članov do 30 let starosti, ki je osvojil 1. mesto in s tem naslov prvaka za sezono 1977-1978 občine Ljubljana Moste-Polje.

FOTO IN TEKST SVANK

OSMI TRADICIONALNI MEMORIAL MIRA PERCA – MAKSA

Kvalitetni nogometni turnir — eden najboljših mladinskih turnirjev pri nas — se je v osmi reprizi končal z zmago Madžarske ekipe Ferencvarosa

Na turnirju so razen ljubljanskih ekip (Olimpija in Slovan) in selekcije Ilirija-Ljubljana igrale ekipa: Hajduk — Split, Rijeka, Ferencvaros, Halads in Fac z Dunaja. Prvo mesto je zasluzeno pripadlo igralcem Ferencvarosa, ki so v finalni tekmi premagali Rijeko z 7:2.

Organizacija turnirja je bila zelo dobra, igrali so na igriščih v

Siški in na Kodeljevem. Turnir pa je motil močan dež, tako da sta bili igrišči zelo blatni in težki za igro.

Prehodni pokal je v trajno last dobila ekipa Ferencvarosa, pokal za fairplay pa je osvojila ekipa Slovana. Za najboljšega igralca turnirja je bil proglašen igralec Ferencvarosa Erdovec.

VILKO SLUGA

KOŠARKA IN ŠAH

V novembру je OO ZSMS Zadobrova-Sneberje-Novo Polje organizirala dvoje tekmovanja.

Dne 13. novembra je bil košarkarski turnir, na katerem so sodelovale ekipe iz Sneberje, Novega Polja in Zadobrove. Zmagali so Zadobrovčani, ki so premagali oba nasprotnika. Drugi so bili Sneberčani, zadnji pa igralci Novega Polja.

Ob prazniku 29. novembra pa je bil šahovski turnir, na katerem je sodelovalo 11 mladincev. Po hudem boju je zmagal Matjaž Trtnik, ki je premagal skoraj vse mladince — doživel je en sam poraz. Drugo do četrto mesto pa si delijo Janez Jagodič, Boris Hauptman in Srečko Čož. Turnir je vodil Danilo Dimnik.

BORIS ROZMAN

MALI NOGOMET

KONČANO REKREATIVNO PRVENSTVO OBČINE

Letošnjega tekmovanja ekip v malem nogometu se je v šestih ligah udeleževalo 97 ekip. Končno tekmovanje je odbor za športno rekreacijo pri občinski TKS izključil iz nadaljnega tekmovanja ekipe, ki nastopov na tekmovanjih niso jemale dovolj resno. Ob zaključku je odbor za športno rekreacijo izdal Bilten 1977 — MALI NOGOMET, v katerem so objavljeno vse rezultate in lestvice vseh šestih lig. Zaključna slovesnost s podelitvijo priznanj bo konec decembra 1977 oziroma v začetku januarja 1978, in sicer skupna za vse športne rekreativne panege.

Zmagovalne ekipe: 1. liga Golovec, 2. liga Radio študent, 3. liga Obnova DOM, 3. liga Santas, 5. liga Bajdukovci, 6. liga Galeb.

ViS

SATURNUŽANI NA REKI

Ob 30-letnici Metalografskega kombinata z Reke so se Saturnovci udeležili trim tekmovanja. Ekipa kegljačev, balinarjev, šahistov, nogometnika in strelecov so se pomerile s športniki Lne in domačini. Ekipa Saturnusa so dobro odrezale, saj so razen v kegljanju osvojile vsa prva mesta. Tudi ekipno so bile prve. Priznanja so svečano podelili na proslavi delovnega jubileja kombinata.

Na sliki so balinarji na tekmi z ekipo MGK.

MIRAN TODORI

SREČANJE V TRSTU

Združenje slovenskih športnih društev v Italiji je povabilo predstavnike TVD Partizan Moste na svoj 7. občinski zbor, ki je bil v Trstu.

V poročilu predsednika Vojmira Kocmana smo slišali ugotovitev, da postaja medsebojno sodelovanje športnih in drugih organizacij v Sloveniji vedno pogosteje in naj bi postalo tradicionalno. Začeto sodelovanje s TVD Partizan Moste je treba nadaljevati. Naš predstavnik jim je v pozdravnih besedah to zagotovil, ker je TVD Partizan Moste na zaključku pripravil podpis listine o trajnem sodelovanju med slovenskimi športniki in italijanskimi. V postopku so tudi priprave za širše medsebojno sodelovanje med občino Zgonik in občino Ljubljana Moste-Polje.

Na tem občinem zboru smo spoznali, da tako dobro predsedniško poročilo ni nikoli tako dobro, da bi bili z njim zadovoljni vsi navzoči odborniki. Slišali smo zelo kritične priporabe in le malo pohvale. Odborniki, ki so na tem obč-

nem zboru zastopali svoje člane iz različnih športnih panog, so bili odkrito kritični predstavniki, kar je bilo tudi za nas zelo poučno. Bili so enotnega mnenja, da je šport tisti medij, ki ne pozna meje in ne družbene ureditve, ter da tudi športniki ohranajo slovenski jezik. Nekdo je med razpravljalci dejal, da je najbolj srečen takrat, ko pred tekmo zasliši slovenski pozdrav »zdravo«.

Tudi na račun obveščanja je bilo nekaj kritike. Razpravljalci so že zeleli, da bi v časopisih slovensko prebivalstvo ne obveščali samo o suhovarnih športnih rezultatih in še to z enodnevno zakasnitvijo. Želijo več pestrih informacij o športnih in drugih rezultatih, ki jih dosegajo posezniški in ekipe doma in na tujem.

Prav ta kritika pa je dala vlogo, da s tem prispevkom pričenjam informirati naše občane o življenju in delu ter našimi sodelovanji z zamejskim Slovenci.

J. S.